

ŠTÚDIA ZO STANFORDU: LOCKDOWNY NEMAJÚ ŽIADNY PODSTATNÝ VPLYV NA ŠÍRENIE COVID-19

- CZ24 News | 30. ledna 2021

Nová štúdia zostavená odborníkmi zo Stanfordovej univerzity zistila, že prísne lockdownové opatrenia, ako sú nariadenia na zdržiavanie sa vo svojich domovoch a zatváranie podnikov, nemajú „jasné, výrazné prínosy“ v predchádzaní šírenia ochorenia COVID-19 a v skutočnosti môžu rýchlость šírenia infekcie zvyšovať.

Celonárodné či celoštátne lockdowny sú od objavenia sa ochorenia COVID-19 obľúbenou taktikou vlád, no nový výskum odhaľuje, že také drastické a drakonické opatrenia sú, prinajlepšom, neúčinné.

Štúdiu s názvom „Posúdenie vplyvov povinného zdržiavania sa doma a zatvárania podnikov na šírenie ochorenia COVID-19“ uverejnili 5. januára tohto roku Dr. Eran Bendavid a profesor John Ioannidis, spolu s Dr. Christopherom Ohom a Dr. Jayom Battacharyom, jedným z troch autorov Veľkej barringtonskej deklarácie.

Každý z týchto štyroch pracuje na inej katedre Stanfordovej univerzity, a to na Katedre medicíny, v Centre zdravotnej politiky, Centre prednostnej starostlivosti a výskumu výsledkov a Katedre epidemiológie a zdravia populácie.

Autori skúmali vplyv „nefarmaceutických intervencií (NPI)“, rozlišujúc medzi „reštriktívnejšími NPI“ a „menej reštriktívnymi NPI“.

Ako jedny z „najreštriktívnejších postupov NPI“ boli v štúdií označené lockdowny, nariadenia neopúšťať svoje domovy a zatváranie podnikov.

Žiadny dôkaz účinnosti lockdownu „v žiadnej krajine“

Na základe výsledkov získaných od krajín, ktoré použili veľmi reštriktívne NPI, v porovnaní s krajinami s len ľahkými reštrikciami, štúdia nezistila *„žiadny jasný, výrazný vplyv reštriktívnejších opatrení NPI na rast prípadov v žiadnej krajine“*.

Čo sa týka lockdownov z jari 2020, t.j. či reštriktívnejšie NPI zrazili nadol šírenie infekcie, v štúdií sa píše:

„Nie je žiadny dôkaz toho, že by reštriktívnejšie nefarmaceutické intervencie („lockdowny“) začiatkom roku 2020 podstatne prispeli k poklesu krivky nových prípadov v Anglicku, Francúzsku, Nemecku, Iráne, Taliansku, Holandsku, Španielsku či USA“.

Autori pripustili, že hoci „mierne poklesy denného nárastu“ nemožno v niektorých krajinách vylúčiť, možnosť veľkých poklesov denných nárastov z dôvodu reštriktívnejších NPI opatrení nie je v zhode so zhromaždenými dátami.

Všetkých týchto osem krajín, ktoré využili reštriktívne NPI (USA, Anglicko, Francúzsko, Nemecko, Taliansko, Irán, Holandsko, Španielsko) porovnali so Švédskom a Južnou Kóreou, teda krajinami s menšími obmedzeniami.

Autori uviedli, že *„pri akejkoľvek porovnávaní, u žiadnej krajiny, neexistuje dôkaz zníženia rastu počtu prípadov v dôsledku zavedenia reštriktívnejších NPI opatrení“*.

V 12 zo 16 porovnaní bol v skutočnosti pravdou opak, kedy **„reštriktívnejšie NPI opatrenia viedli k nárastu denných prípadov“**.

„Je možné,“ uviedli autori, „že nariadenia na zotrvanie doma môžu prenos dokonca uľahčovať, keď zvyšujú vzájomný kontakt osôb tam, kde je prenos účinný, ako sú uzavreté priestory“.

Predložené dôkazy demonštrovali, že reštriktívnejšie NPI, ako sú lockdowny, vlastne ani neboli potrebné, pretože:

„Obmedzenia spoločenských aktivít, ktoré viedli k zníženiu nárastu prípadov, sa udiali pred samotným zavedením reštriktívnejších NPI opatrení, nakoľko ľudia v postihnutých krajinách pozorne sledovali dopad pandémie v Číne, Taliansku či New Yorku.“

Registrovali odporúčania na obmedzenie sociálnych kontaktov a to všetko sa udialo ešte pred zavedením samotných reštriktívnejších opatrení.“

Štúdia tvrdí, že lockdowny fungujú, obsahovala chyby

Autori si našli čas všimnúť si chyby prominentnej a často citovanej štúdie, uverejnenej v júni minulého roku, ktorá tvrdila, že reštriktívnejšie NPI a najmä lockdowny „mali veľký vplyv na zníženie prenosu“.

Bendavid s Ionnidisom zistili, že účinky lockdownu na prenos boli v tej júnovej štúdií, využívajúcej modelovanie ochorenia, „skôr predpokladané ako stanovené“.

V skutočnosti júnová štúdia chybné prisúdila „takmer celé zníženie prenosu poslednej intervencie, bez ohľadu na to, ktorá intervencia sa udiala ako posledná.“

Bendavida a Ioannidisa podporila, takmer určite nevedomky, tajnostkárka Vedecká poradná skupina britskej vlády pre mimoriadne situácie (SAGE).

Ešte v septembri 2020 požadoval dokument SAGE ďalší celonárodný lockdown a uzavretie podnikov, no v texte sa dopustili odhaľujúceho priznania, že „základňa dôkazov o účinnosti a škodlivosti týchto intervencií je vo všeobecnosti chabá“.

Napriek svojej silnej „pro-lockdownosti“ SAGE pripustila, že požadované nefarmaceutické intervencie budú mať „relatívne menší účinok na úrovni populácie“.

Skupina dodala, že „môže dôjsť aj k synergickým (či dokonca antagonistickým) účinkom, vyplývajúcich z prijatia rozmanitých intervencií“, a že „prospešné dopady na zdravie budú len mierne“.

Škody z reštriktívnejších lockdownových režimov

Odhliadnuc od chýbajúceho prínosu, ktorý by bol dosiahnutý prísnejšími NPI, Bendavid s Ioannidisom varovali pred veľkou škodou, ktorá by z nich mohla povstať, a to inou, než je predtým spomenutý nárast infekcií.

„Lockdownové reštrikcie, okrem akýchkoľvek sporných prínosov, môžu spôsobiť aj škody a niektoré škody môžu byť pri niektorých opatreniach výraznejšie než u iných.“

Štúdia zdôraznila efekt, aký bude mať na deti v USA zatvorenie škôl, odhadujúc škodu na „ekvivalent 5,5 milióna rokov života pre deti v USA len počas jarného zatvorenia škôl“. K tomuto číslu treba pripočítať odhadovaných „168 000 ďalších detských úmrtí“, ku ktorým by podľa predpovede inej štúdie mohlo do roku 2022 dôjsť v chudobnejších krajinách.

Bendavid a Ioannidis sa zmienili aj o množstve ďalších škodlivých účinkov reštriktívnejších NPI opatrení ako sú:

„hlad, predávkovania súvisiace s opiátmi, neúspešné očkovania, nárast necovidových ochorení v dôsledku zanedbaných zdravotníckych služieb, domáce násilie, duševné zdravie a páchanie samovrážd, ako aj celý rad ekonomických dopadov so zdravotnými následkami.“

Ďalším dôležitým aspektom boli dáta, dokazujúce, že úmrtia v opatrovateľských domovoch boli podľa autorov „početnejšie počas reštriktívnejších opatrení, než počas menej reštriktívnych. Také čísla ďalej naznačujú, že pri reštriktívnych opatreniach nie je jasné dosiahnutie ochrany zraniteľných populácií“.

Štúdia vlastne poukázala na ďalší dôkaz, aby naznačila, že pri reštriktívnejších NPI „môžu byť infekcie častejšie v prostrediach, kde majú bydlisko populácie, ktoré sú v porovnaní s bežnou populáciou zraniteľnejšie“.

„Škody“ z lockdownov by mohli prevyšovať akékoľvek „prínosy“

Dôkazy predložené v tejto novej štúdii nie sú prvé, keďže už aj rada Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) z roku 2019 neodporúčala reštriktívnejšie NPI opatrenia pre podniky

a zatváranie hraníc.

Ohľadom zatvárania podnikov pre zabránenie šírenia chrípky podobných vírusov WHO napísala:

„Celková kvalita dôkazov o tom, že opatrenia na pracovisku a zatváranie znižujú prenos chrípky, je veľmi nízka“.

Okrem toho „za žiadnych okolností neodporúčala“ počas „pandémie“ ani zatváranie hraníc a ani dohľadávanie kontaktov a „karanténu zistených jednotlivcov“.

Záver

Závery Bendavidovej a Ioannidisovej štúdie stojí za to reprodukovať v plnom znení:

„Suma sumárum, nepodarilo sa nám nájsť silné dôkazy, podporujúce rolu reštriktívnejších NPI opatrení v zvládaní ochorenia COVID-19 na začiatku roka 2020.“

Nespochybnujeme rolu všetkých verejných zdravotných opatrení ani koordinovaných komunikácií o epidémii, no nedarí sa nám nájsť žiadny ďalší prínos príkazov na zdržiavanie sa vo svojich domovoch a zatváranie podnikov.

Dáta nemôžu celkom vylúčiť možnosť nejakých prínosov. Lenže, ak aj tieto prínosy existujú, nemôžu sa vyrovnáť početným škodám z týchto agresívnych opatrení.

Pre budúce zvládanie epidémie bez škôd z veľmi reštriktívnych opatrení môžu byť dôležitejšie skôr cielené intervencie verejného zdravotníctva, ktoré prenos znižujú účinnejšie.“

Zdroj: <https://www.badatel.net/>